

דף קיז.

עין משפט א.

אור"ח סימן שפג סעיף ג

ג. ד. מבוי שיש לו ג' מחיצות ופרוץ מצד הרביעי התירו בלחי ק' דהיינו בלוח שעוביו ורחבו כל שהוא ר', שמעמידנו בפתח המבוי ויהיה גבהו עשרה טפחים ש', ומכל דבר שיעשה לחי זה כשר, אפי' מבעלי חיים, ובלבד שיהיה כפות וקשור לכותלי המבוי וישאר גבהו עשרה.

הגה: ואפי' קשר שם אדם ה' הוי לחי.

אור"ח סימן שפג סעיף יד

ה. טו. עוד יש הכשר אחר למבוי הפרוץ ברוח הרביעית, והוא שיניח קורה על ראש המבוי א' על כתליו, אבל אם נעץ שתי יתדות ליד המבוי מבחוץ ב' אפי' סמוך לו והניחה עליהם פסול.

ק. ואף דבחצר בעינן דוקא פס רחב ד' כאן הקילו חכמים, והטעם שכל שעשוי לדירה ולתשמישי צניעות צריך יותר מחיצות גמורות, אבל במבוי די בלחי. מ"ב אות י"ג.

ר. אפי' פחות מאצבע, שם אות י"ד.

ש. מרווחים ולא מצומצמים, מרע"א בחידושיו, ועשרה טפחים מהני אפי' למבוי גבוה עשרים אמה.

ת. ומיירי שלא הודיעו שהעמידו לשם לחי, דאז ילך לו כי לא יעמוד שם כל היום, וע"כ בעינן דוקא קשר אותו. ויש מחמירין דאפי' בהודיעו צריך קשר אותו דשמא ישכח וילך משם, מ"ב אות י"ז.

א. משנה עירובין י"א, שע"ז יש הכר, שלא יבואו להחליף ולטלטל בר"ה, וגם ממנו ולחוץ.

ועל ראש המבוי היינו בקצה המבוי, אבל אם העמידו באמצע המבוי, יתבאר בסוף סעיף ל"ב.

ו. ועל כותליו היינו לאפוקי מבחוץ, אבל בתוך חלל המבוי מהני כ"כ בביאור הלכה. ב. ל'צד ר"ה, ואפי' סמוך לו היינו היתדות היו קצרות עד שהיה סמוך לכותלים בלי שום הפסק פסול, והטעם דקורה ע"ג כותלים בעינן שאז זה נראה שבא להכשיר המבוי, ודוקא בקורה הדין כן אבל בלחי לא בעינן תוך חללו של המבוי, אלא אפי' מחוץ לחלל המבוי שהוא ניכר שבא להכשיר המבוי גם מבחוץ, מ"ב אות נ"א.

ואם נעץ ב' יתדות בקרקע סמוך לכותלי המבוי והניח עליהם הקורה מועיל כמו לחי וגם מצד צורת הפתח, מ"ב אות נ"ב ושער הציון אות ל"ז.

דף קיז:

עין משפט א.

או"ח סימן שלד פעיף יז

עיין לעיל עין משפט אות ג

או"ח סימן שסג פעיף א

א. מקום שיש לו שלש מחיצות אסרו חכמים לטלטל בו ^ג עד שיעשה שום תיקון ברביעית וכמו שיתבאר.

או"ח סימן שסג פעיף ג

עיין לעיל דף קיז. עין משפט אות א

או"ח סימן שסג פעיף יד

עיין לעיל דף קיז. עין משפט אות א

עין משפט ב.

או"ח סימן שלד פעיף א

א. נפלה דליקה בשבת ^ד (ואין שם חשש פיקוח נפש כגון בחולים או זקנים שא"א להבריחם לפני שתגיע השריפה אליהם שבכה"ג מותר לכבותה בשבת ^ה), אם הדליקה נפלה בלילה קודם הסעודה יכול להציל מזון כדי ג' סעודות ^ו הראוי לאדם לאדם, והראוי לבהמה לבהמה ^ז ואם נפלה בשחרית לפני הסעודה מציל ב' סעודות ^ח ואם נפלה הדליקה אחר סעודת שחרית מציל סעודה אחת.

ב. כל זה דוקא בבני הבית שבהם אמרו שלא יצילו יותר משום שיש

ג. עירובין ב. והיינו כגון מבוי שפתוח לרוח רביעית, או חצר שנפרץ אחד מכתליו בין שפתוחים לר"ה או לכרמלית, מ"ב אות א'. וטעם האיסור לטלטל בו ד' אמות, מכיון שרוח רביעית פתוח לגמרי דומה קצת לר"ה, ואם נתיר בזה יבואו להתיר גם בר"ה, מ"ב אות ב'.

ד. משנה בשבת קט"ז.

ה. כמבואר בסי' שכ"ט פעיף א'.

ו. ואפי' יש לו מה לאכול, ב"י, ומ"א ס"ק ד'. ואפי' מתענה מותר לו להציל, כה"ח אות ב'.

ז. משום דאסור לאכול קודם שיתן לבהמתו וע"כ מציל גם לבהמה מזון ג' סעודות, אך י"א לבהמה רק מה שהיא צריכה לאכול ולא ג' סעודות, כה"ח אות ג'.

ח. ובכה"ח אות ה' הביא מהאר"י ז"ל שיש לעשות סעודת שחרית מיד אחרי יציאתו מביהכנ"ס ולא יאכל פת הבאה בכסנין ואח"כ יותר מאוחר יאכל סעודתו.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

השש שמתוך שטרודים להציל הרבה ישכחו השבת ויבואו לכבותה ט
 ע"כ אמרו חז"ל רק הסעודות ההכרחיות ועי"ז יזכרו ולא יבואו
 לכבותה, אבל בני בתים אחרים שיראים שתגיע להם הדליקה יכולים
 להציל מביתם כל מה שירצו י.

עין משפט ג. אור"ח סימן שלה פעיף ב

ב אם נשברה חבית בראש גגו, מביא כלי ומניח תחתיה, ובלבד שלא יביא
 כלי אחר ויקלוט לקבל מן הקילוח באויר לאחר שירד מן הגג, ולא יביא
 כלי אחר ויצרף אותו לראש הגג; ואם מציל בכלי אחד, מציל אפי'
 קולט או מצרף.

עין משפט ד. אור"ח סימן שלה פעיף ג

ג נזדמנו לו אורחים מביא כלי א' וקולט, כלי א' ויצרף; ולא יקלוט ויצרף
 ואח"כ יזמין האורחים, ולא יערים לזמן אורחים שאין צריכים לאכול.
 הגה: ומיהו אם עבר ועשה, שקלט ואח"כ זימן אורחים, מותר (רמב"ן והמגיד
 פכ"א).

עין משפט ה. אור"ח סימן תצה פעיף י

י. יד. אותו ואת בנו שנפלו לבור, מעלה הראשון ע"מ לשוחטו ומערים כ
 ומעלה גם השני ואח"כ רצה זה שוחט רצה השני שוחט ל.

ט. עיין בכה"ח אות ז' מאי שנא ממת שמתירין להציל כדי שלא יבא לכבות.
 י. ודוקא מזון שבני טלטול הם, אבל גם כתבי הקודש אסור להוציאם למבוי שאינו מפולש
 כ"כ הב"ח, אבל בשיירי הכנה"ג בהגהות ב"י כתב עליו דלא נהירא. אבל בחצר אחרת
 המעורבת מותר, כמ"ש מרן השו"ע בסעיף י"ב.
 כ. וי דמשום צער בעלי חיים התירו להערים. מרמב"ם פ"ב הלכה ד' וב"י. ומ"א ס"ק
 כ'.
 וכתב רש"י בשבת קי"ז ע"ב שמה שאינו שוחטו מוצא בו עלילה שאינו שמן מספיק וע"כ
 אינו שוחט אותו.
 ל. משמע דאחד ודאי צריך לשחוט, וכך להלכה כדעת הרמב"ם והשו"ע אף שהירושלמי
 חולק. כה"ח אות צ"ו. ואם אין זה אותו ואת בנו אלא שאר בהמות כתב המ"א דמותר להערים

עין משפט ו.

אור"ח סימן שלד פעיף ג

ג. ד. הציל פת נקיה לא יציל פת סובין אבל להיפך מותר ^מ.

עין משפט ז.

אור"ח סימן שלד פעיף ד

ה. ה. מצילין מיוה"כ לשבת אבל לא מצילין משבת ליוה"כ וליו"ט, ולא לשבת הבאה, אבל מיוה"כ למוצאי יוה"כ מצילין ^ב מזון סעודה אחת.

עין משפט זז.

אור"ח סימן רנד פעיף ה

ה. ו. אין נותנים סמוך לחשיכה פת בתנור ^ב אלא כדי שיקרמו פניה המדובקים בתנור דהיינו שיעלה על פני הלחם קרום וקליפה מכח האש, ולא יתן חררה ע"ג גחלים אלא כדי שיקרמו פניה שכנגד האש ^ע.

הגה: וכל שפורס אותה ואין החוטים נמשכים הוי קרימת פנים, ופשטידא צריך שיקרמו פניה למעלה ולמטה ^ב, ויתבשל מה שבתוכה כמאכל בן דרוסאי ^צ.

ה. ז. אם נתן הפת סמוך לחשיכה ולא קרמו פניה אם במזיד אסור עד

אפי' שאינו שוחט אח"כ אף אחת מהם כיון ששניהם ראויות לאכילה ביו"ט, ויש חולקין עליו, וכתב בשע"ש דטוב להעלותן ע"מ לשוחטן.

מ. אפי' הוא הציל הרבה בשביל כל בני ביתו כל אחד מב"ב יכול להציל ג"כ סעודות המותרות, כה"ח אות כ"א.

נ. מפני עגמת נפש או מפני הסכנה שיצטרכו עוד להתענות.

ס. ובתנור אע"פ שהוא גרוף וקטום, וזה תנור שהיה בימיהם, אבל בשלנו באינו גרוף וקטום אסור, כה"ח אות ל"ג.

וכל שנתנה בכדי שיקרמו פניה לא חיישינן שמא יחתה משום שמפסיד לה בכך, רמב"ם פ"ג, ב"י. והב"ח כתב דכל שקרמו פניה סימן שנאפה כולו כמאכל בן דרוסאי, וא"כ בפת תפוחה וגבוה צריך לשער שנתבשל כל העובי שלה כמב"ד.

ע. ואם הפת שאופין או מבשלים בקדירה ממולאת בבשר גם המילוי צריך שיתבשל כמאכל בן דרוסאי, מ"א ס"ק ט"ז וכה"ח אות ל"ח.

פ. והטעם שבפשטיד"א צריך שיקרמו פניה משני הצדדים לא כן פת, כיון שהפשטיד"א הם כשני עוגות מב' צדדיה כיון שממולאת בתוכה, כה"ח אות ל"ט.

צ. הרמ"א לשיטתו בסי' רנ"ג סעיף א' דנוהגים כסברא האחרונה שם, אבל לסברא ראשונה בעינן דוקא מצטמק ורע לו אז מותר, ועיין בכה"ח אות מ' ובסי' רנ"ג באות ל"א.

מוצאי שבת בכדי שיעשו ^ק, ואם בשוגג אם אין לו מה יאכל מותר לו לקחת ממנו מזון ג' סעודות ^ר, ואומר לאחרים שאין להם מה יאכלו באו ותרדו לכם מזון ג' סעודות.

כשהוא רודה הפת לא ירדה בכלי המיוחד לכך אלא בסכין, שלא יעשה כדרך שעושה בחול ואם א"א בשינוי יעשה בכלי המיוחד לכך.

ה. ח. אם נתן הפת בכדי שיקרמו פניה לפני החשיכה מותר לו לרדות אותה בשבת בכלי המיוחד כיון שלא עשה איסור והוא צורך השבת, אבל שלא לצורך היום אסור אפי' בשינוי ^ש.

הגה: וכל זה בתנור שאינו טוח בטיט אבל אם הוא טוח בטיט או שאינו אופה לצורך השבת אלא למו"ש דיש לו זמן לאפותו מותר ^ת, דלא גזרינן שהוא יחתה.

או"ח סימן רנ פעיף א

עין משפט ט.

א. ישכים בבוקר ביום ששי להכין צרכי שבת ^א, ואפי' יש לאדם כמה

ק. בין לו בין לאחרים, ולא דמי למבשל בשבת בסי' שי"ח דקיי"ל דאסור לו לעולם, דשאני שם שהוא עבר איסור תורה, לבוש.

ר. הגם דבסעיף ח' לגבי תורמוסין פסק דגם בשוגג אסור עד מו"ש בכדי שיעשו, כאן משום כבוד השבת לא קנסו לגבי ג' סעודות בעבר בשוגג, ב"י. וכן מותר לומר לעכו"ם סמוך לחשיכה לרדות הפת אפי' שאין זמן כדי שיקרמו פניה דזה שבות דשבות במקום מצוה ולא גזרו, כה"ח אות מ"ד.

ש. דרדיה שבות היא, מ"א ס"ק י"ח.

ת. ולכתחלה אסור ליתן לצורך מו"ש, כה"ח אות נ"א.

א. וזהו סוד "והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו". וצריך האדם לקנות כל צרכי שבת ביום ו' ולא ביום ה', והמכין ביום ה' לא קיים המצוה כראוי, כה"ח בסי' רנ"א אות כ"ו. וכל מה שיקנה יאמר לכבוד שבת, וזהו ענין הכנה במעשה, כ"כ בשער הכוונות ובפרי עץ חיים שער י"ח פ"א ופ"ב, ומ"א בס"ק א', וברכי יוסף. והטעם שע"י הדיבור יחול קדושת השבת על אותו דבר כי הדיבור לא דבר ריק הוא, ואפי' בהליכתו טוב שיאמר הריני הולך לקנות לכבוד שבת.

ואם זה דבר שא"א למצוא אותו ביום ו' יקנה אותו ביום ה' כמו בשר וכדומה.

ז. הזיעה שאדם מזיע בצרכי שבת בה מוחק הקב"ה כל העוונות כמו הדמעות, וע"כ צריך לטרוח הרבה לכבוד שבת, כה"ח אות ה' מספר כוונות האר"י ז"ל הישן.

עבדים לשמשו ישתדל להכין בעצמו **ב** דבר מה לצורך השבת כדי לכבדו, כי גם גדולי ישראל עשו כן ומהם ילמד האדם כי זהו כבודו שמכבד השבת **א**.

עין משפט י. כ. או"ח סימן רעד סעיף א ב

א. בוצע על ב' כיכרות **ד** שאוחז שתיהן בידו ובוצע התחתונה **ה**.

הגה: ודוקא בליל שבת אבל ביום שבת או בליל יו"ט בוצע על העליונה והטעם הוא ע"פ דרך הקבלה.

ב. דמצוה בו יותר מבשלוחו בכל המצות, מ"א ס"ק ב' מקידושין מ"א ע"א ופי' רש"י שם דכשאדם עושה בעצמו מקבל שכר יותר.

ומצוה לטעום התבשילין בע"ש וכן אמרו בירושלמי טועמיה חיים זכו.

ג. ת"ח שתורתו אומנותו ואינו מתעסק כלל בדברים אחרים יכוון לקיים מצות "והכינו" ע"י שיקרא שנים מקרא ואחד תרגום, והכנת המעשה בערב ע"י הכנת נרות שבת. כה"ח אות ט' מהאר"י ז"ל.

ו ויפנה ביתו מקורי עכביש כי יש בזה סוד להעביר גילולים מן הארץ והסרת הקלי', ויעשה זאת לפני השעה חמישית שאחרי זה יש הארת שבת. כה"ח אות י'.

ו וטוב שאדם יפשפש במעשיו בכל ע"ש ויחזור בתשובה כדי שיתכפר לו ע"י שמירת השבת, ועוד כדי שיקבל תוספת של נשמה היתירה. כה"ח אות י"א.

אסור להזכיר "שבת" ללא צורך וכ"ש במקומות שאין מזכירין בו דברי תורה, כי שבת זה ג"כ שמו של הקב"ה כמ"ש בזוהר בפ' יתרו דף פ"ח.

ד. שבת קי"ז ע"ב כרב כהנא דכתיב לקטו לחם משנה.

ה. כתב הב"ח ואני תמה איך יהיה מעביר על המצות וע"כ נראה עיקר שיבצע על העליונה וכן הוא ע"פ קבלת רבנו האר"י ז"ל בכל הסעודות, כה"ח אות ב'.

גם הנשים חייבות בב' כיכרות, ב"י, ר"ן.

ואם אדם יש לו רק ב' חצאי לחם יחברם בדבר שאינו מוקצה שיראה ללחם אחד ויהיה לו דין לחם משנה, כה"ח אות ד'.

ו גם מזונות יש להם דין לחם משנה שהרי אם יקבע עליה סעודה מברך המוציא וא"כ דינו כלחם. ובלבד שיבצע עליה ויאכל ממנה בסעודתו, אבל אם מצרף החלת מזונות ללחם משנה ואינו בוצע ממנה ולא אוכל אותה לא מצטרפת ללחם משנה, כה"ח אות ו', גם לדברי הט"ז.

ו לחם קטן שלם שאין בו כזית הדבר במחלוקת אם אפשר לקחת אותו ללחם משנה, כה"ח אות ח'. וע"כ רק בשעת הדחק יש לסמוך על המקילין.

לחם חתוך אם כשיאחזו הפרוסה יעלה עמו השאר יש לו דין לחם משנה, מ"א ס"ק ה' בסי' קס"ז.

הנוהגים לעשות רישום בחלה לפני ברכת המוציא מטעם שלא יהיה הפסק בין ברכת המוציא לאכילה י"א דאין לעשות כן, ושב ואל תעשה עדיף, כה"ח אות י"א.

ומדברי האר"י גם בשעת בציעה יהיו שתיהן בידי, כה"ח אות י"ב, וכ"כ הבן איש חי בפ' ירא.

ב. מצוה לבצוע בשבת פרוסה גדולה שתספיק לו לכל הסעודה ^ו.

או"ח סימן רפט סעיף א

א. יהיה שולחנו ערוך ומטה מוצעת ומפה פרוסה כמו בסעודת הלילה ^ז ויברך על היין בורא פרי הגפן, והוא נקרא קדושא רבא, ואח"כ יטול ידיו ויבצע על לחם משנה ^ח כמו בלילה ויסעוד ^ט.

ב. גם קידוש זה יהיה במקום סעודה, ולא יטעם כלום כמו בקידוש הלילה ^י, אבל לשתות מים בבוקר קודם התפלה מותר משום שעדיין לא

^ו. וכשאוכלין כל בני הבית יחד חייבין לצאת בברכת הבצוע כדי שיקיימו מצות לחם משנה.

^ז ואין להתחיל לבצוע עד שיסיים כל הברכה כדי שתהיה הברכה על ב' הכיכרות שלימות, כה"ח אות י"ג מחס"ל אות א'.

^ח ואפי' אוכל האדם כמה פעמים בשבת צריך שיקח כל פעם לחם משנה, ואפי' באוכל מזונות יקח שתים שלימות ויברך מזונות, וי"א דבסעודה שלישית מספיק פת אחת. כה"ח אות י"ד.

ומה שצריך לפרוס פרוסה גדולה שתספיק לו לכל הסעודה הטעם שנראה כמחבב סעודת שבת וחפץ לאכול, ויעשה זאת אחרי שחתך כזית לו וכביצה לאשתו, כה"ח אות ט"ו.

^ז. וכבוד יום עדיף מכבוד לילה כמ"ש בסי' רע"א סעיף ג'. ועיין בכה"ח אות ד' סדר קידוש היום ע"פ סודן של דברים.

^ח ושם באות ה' האר"י ז"ל היה אומר קידוש היום מיושב וכתב הברכי יוסף באות ב' דכך נהגו רבנן קדישי בירושלים עה"ק ת"ו.

וקידוש היום אינו מן התורה, רמב"ם פ' כ"ט, ורק אם לא קידש בלילה כשמקדש ביום הוא מן התורה, ואם התפלל הוי דרבנן כ"כ המ"א בסי' רע"א סעיף ח'.

והגם שקידוש היום מדרבנן גם הנשים חייבות וכמ"ש המ"א בסי' רצ"א ס"ק י"א דכל הדברים של שבת איש ואשה שוין אף בדרבנן דכל שישנו בשמירה כגון מוקצה ושבותין ישנו בזכירה דקידוש היום.

^ח. ולפי דברי האר"י ז"ל צריך י"ב לחמים על השולחן בכל סעודה.

^ט. ונהגו לאכול בסעודת שחרית של שבת ביצים מבושלים שלמים שהטמינו אותם מבעוד יום, והטעם י"א משום אכלו של משה ע"ה שנפטר בשבת, אבל היפ"ל כתב שאין זה הטעם דהרי משה נפטר בשעת מנחה כמ"ש הטור וב"י בסי' רצ"ב ובדברי הזוהר אלא הטעם מפני עונג שבת, אבל במנחה בסעודה שלישית נהגו המהדרין לאכלם משום אכלו של משה. כה"ח אות י"ב.

^י. אפי' מים, אבל לפני התפלה שעדיין לא חל עליו חיוב קידוש מותר לשתות מים, וכתב בספר פרי הארץ או"ח סי' ח' דהרעב והצמא וכן החולה שמותרים לאכול קודם התפלה צריכים לקדש מתחלה גם לפני שתיית מים, דדוקא לבריא שאסור לו לאכול דאין קידוש אלא במקום סעודה מותר לו לשתות קודם תפלה שעדיין לא התחייב בקידוש, ועיין בפ"ת שכתב דצ"ע וכתב הכה"ח דהמקלין יש להם על מה לסמוך. כה"ח אות ט"ו.

^י מי ששותה חלב קודם התפלה לרפואה בכל בוקר שזה מותר כמ"ש בסי' פ"ט סעיף ג' גם בשבת מותר לו החלב כדרכו קודם תפלה ובלי קידוש כי לא התחייב עדיין. וה"ה

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאחד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

חל עליו חובת קידוש עד אחרי התפלה.

עין משפט ל.

או"ח סימן שצד פעיף ב

ב. צריך שיהיה הערוב בבין השמשות במקום שראוי ליטלו משם, ע"כ אם נפל עליו גל ואינו יכול ליטלו בלא מרא או כלי אחר אסור כ.

הגה: הערוב אינו צריך להיות קיים רק בביה"ש, ויכול לאכלו כשודאי חשכה. ויש לבצוע עליו בשחרית ביום שבת ל אבל עדיף לערב פעם אחת לכל השנה מ.

עין משפט מ.

או"ח סימן רצא פעיף א

א. יהיה האדם זהיר מאוד לקיים סעודה שלישית¹ שאף אם הוא שבע יכול לקיימה בכביצה פ, ואם א"א לו כלל אינו חייב לצער עצמו.

לבריאים שנוהגים לשתות קפה או תה לפני התפלה כדי ליישב דעתם דמותר וכן המנהג בירושלים. כה"ח אות ט"ז.

אדם שלא קידש בליל שבת אסור לו לשתות מים בבוקר לפני שיעשה קידוש, כה"ח אות י"ח.

כ. אבל אם א"צ מרא אלא רק טלטול מוקצה לא גזרו עליו בבה"ש, מ"ב אות ג'.

ל. הו"א ונעשתה בו מצוה אחת עושים בו מצוה אחרת, וגם בערבית מותר רק שלפעמים מקדימים לאכול סעודת ערבית לפני החשכה ע"כ אמרו חז"ל בסעודת שחרית, מ"ב אות ד'.

מ. ואם נאכל ערובו בשבת מותר רק באותה שבת, אבל לא לשבת הבאה.

נ. שבת ק"ח. שאמרו בגמ' שם כל המקיים ג' סעודות נצול מג' פורעניות, מחבלו של משיח, מדינה של גהינם, וממלחמת גוג ומגוג. וע"פ הזוהר בפ' יתרו פ"ח כל סעודה יש לה שורש למעלה והמבטל אחת מהם עונשו מרובה, כה"ח אות א'.

ו. ואמרו בלשון "יהיה האדם זהיר מאוד" לפי שבסעודה זו ניכר כבוד השבת שהוא דבר שאינו עושה בחול, ובשבת מגדיל כבודו לעשות בו סעודה מחודשת והזהיר בה הנה שכונו גם על סעודת הלילה וסעודה שניה כאילו עשאו לכבוד שבת דוקא, אבל אם מתרשל נראה שב' הסעודות הראשונות לא עשאו לכבוד שבת אלא כרגילות לאכול ביום חול, כה"ח אות ג'. ועיין עוד שם באות ד'.

ס. לאו דוקא אלא קצת יותר מכביצה, דבכביצה נקרא אכילת עראי כמ"ש בסי' רל"ב, מ"א ס"ק א'. ומ"מ אם א"א לו די לו בכזית כמ"ש הא"ר באות ג' מכיון שחייב לברך גם אחרי כזית ברהמ"ז כמ"ש בסי' קפ"ד סעיף ו' א"כ יצא בדיעבד באכילת כזית פת, כה"ח אות ה'.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאחד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 0584150477 או 02-5712225 email: minchat.aaa@gmail.com